

VEDLEGG til rapport fra misjonsutvalg

Presentasjoner og innspill fra misjonskonferansen januar 2020.

ENGASJEMENT – utvalgets presentasjon

Misjonsutvalget har drøftet ulike sider ved Frikirkens misjonsengasjement. Følgende punkter ble nevnt som særlig viktige for å øke dette engasjementet fremover.

- Vi må tydeliggjøre og styrke vår egenart som misjonskirke (eget notat)
- Vi må dele historier fra alt vårt misjonsarbeid
- Vi må styrke eierskapet og «forkorte» veien mellom giver og mottaker (utsending)
- Misjon må bli en livsstil, ikke et prosjekt. Misjon er noe som begynner i vår hverdag.
- Klargjøre forholdet mellom nasjonalt misjonsarbeid og lokale misjonsprosjekt.

1. Vi må dele historier fra alt vårt misjonsarbeid

Gjennom å fornye vår kommunikasjonsstrategi for misjonsarbeidet.

Misjonsteamet kan etterspørre lokale misjonsprosjekt når de kommuniserer med menighetene. Be de sende inn bilder og tekst som kan formidles. Bruk gjerne historier fra menigheter som er engasjert både i eget og Frikirkens nasjonale misjonsarbeid.

2. Vi må styrke eierskapet og «forkorte» veien mellom giver og mottaker (utsending)

Er det mulig å tenke seg en direkte sammenheng mellom utsendingenes budsjett og menighetenes misjonsgave? Kan f.eks. noen menigheter ta ansvar for en enhet eller ett felt? Kan dette skape en større forpliktelse til å gi? Kan dette være bedre enn å gjøre misjonsgaven «obligatorisk»?

3. Misjon må bli en livsstil, ikke et prosjekt. Misjon begynner i vår hverdag.

Gjennom økt bevissthet på trosopplæring, disippelgjøring og medvandring kan vi bygge en misjonal livsstil i våre menigheter. Dersom vi øver oss i å være gjestfrie, rause, inkluderende og åpne for Guds ledelse i hverdagen, vil dette også prege vårt syn på misjon utenfor vårt land.

4. Klargjøre forholdet mellom nasjonalt misjonsarbeid og lokale misjonsprosjekt.

Lokalt misjonsengasjement og nasjonalt misjonsarbeid utelukker ikke hverandre.

Strategiske valg som synoden er enige om bør gjenspeiles i de lokale prosjekt og aktiviteter. Dette må også prioriteres økonomisk ved at misjonsgaven gjøres obligatorisk for menighetene.

Lokale prosjekt verdsettes som et viktig supplement til vårt felles misjonsarbeid.

INNSPILL FRA STRATEGISAMLING - ENGASJEMENT

Hvilke av punktene er viktigst for å styrke vårt misjonsengasjement?

- Styrke eierskapet
- Forkorte veien mellom mottaker og giver
(IKKE at menighet finansierer prosjekt direkte)
- Misjon som livsstil i vår hverdag
- Forstå hvorfor misjon (strategi og visjon)
- Teamturer
- Brede samarbeid med andre organisasjonene.

Hvordan kan vi best forkorte veien mellom giver og mottaker?

- Misjonskontakt kan ha en viktig rolle.
- Fokuserer på enkelte land eller prosjekt
- Direkte kontakt med utsending
- Små videoer
- Finne enda flere kanaler for kommunikasjon, for de yngre (ikke kun facebook)
- Husfelleskap (vekstgrupper) – få misjon inn.
- Det er ikke nødvendig å koble misjonsgaven opp mot budsjett. Dette kan virke negativt siden noen prosjekter er vanskelige å selge inn til giver, og det kan oppstå konkurranse mellom prosjekt. Eventuelt kan det hende at siden vi jobber i 10/40, vil det svekke vår langsiktige tekning og forutsigbarhet. Vi ønsker ikke at noe som er viktig skal 'falle mellom to stoler' eller bli nedprioritert fordi det er vanskelig å samle inn til.

Hvordan kan/skal hovedkontoret forholde seg til lokale misjonsprosjekt?

- Uenighet om misjonsgaven bør være obligatorisk eller ei. Den ene gruppen mener at 'pisk' ikke fungerer, men heller demotiverer. Vi må se på finansieringsmodellen for misjonsgaven. Gruppen mener at vi må tanke på misjon som Guds rikes misjon, og ikke favorisere vår eget. Den andre gruppen mener at siden misjon er vårt felles prosjekt, bør man forvente at misjonsgaven prioriteres, men at man må ha åpenhet for at ikke alle menigheter klarer å betale, og ha en ordning der det er mulig å få en slags dispensasjon hvis man har gode grunner til at man ikke klarer å betale inn hele sin misjonsgave. Men hvordan påvirker det de menighetene som samvittighetsfullt betaler inn sin misjonsgave hvis andre menigheter ikke bidrar til denne, men i større grad prioriterer kun sitt eget? Når vi skal nå de unådde, trenger vi en langsiktig strategi, god ryggdekning i kirkesamfunnet, og stor økonomisk forutsigbarhet. Vi må stole på at Frikirkens misjon ser et større bilde, og har gjort nødvendige vurderinger sånn at også mottaker's behov sterkt er tatt hensyn til, og at man er i stand til å stå i det man starter – over tid.
- Noen poengterte at menigheter må være forsiktige med å starte noe stort, for så ikke klare å følge det opp på sikt – og med uante utfordringer 'ute'. Det bør ikke være opp til et par ildsjeler. «Do no harm.» Respekt for mottaker.
- Noen mente at ved å samarbeide med andre om lokale prosjekter, vil man få mye engasjement og kan trekke kompetanse her og der. Misjonsengasjement avler misjonsengasjement, og derfor bør kirkesamfunnet oppmuntre all misjon. Den andre gruppen mente at så lenge kirkesamfunnet har vedtatt et felles misjonsarbeid, er det naturlig å forvente at menighetene prioriterer dette (også i en slags solidaritet med

hverandre). Da bør man forvente at man bidrar i stor grad med sin misjonsgave før man prioriterer andre prosjekter. Klarer man begge deler, er det selvsagt supert.

- Gruppene var uenige om vi bør bruke ordet 'oppmuntre' eller 'anerkjenne' om menighetenes misjonsarbeid.
- Det er ikke naturlig at HK bruker tid og krefter på menighetenes prosjekter, men at HK fokuserer på vårt felles misjonsarbeid.

Har dere andre forslag til hvordan vi kan øke vårt felles misjonsengasjement?

- Opplæring av barn og unge
- Tro i hjemmet
- Bedre informasjon (Video, film)
- Flere sosiale medier kanaler.
- Instagram, snapchat
- Kan utsendinger har egen snap-kanal? (GDPR)
- Lokalt lederskap må ta ansvar. Dele informasjon videre.
- Noen sliter med å laste ned når de først har fått noe å vise (format).
- Arrangere misjonsløp, andre aksjoner
- Middager til inntekt for misjon
- Vær kreativ i innsamlingen, Dette handler om mye mer enn pengene – det handler om å plante inn engasjementet og ansvaret for misjon helt fra ung alder.

ORGANISERING – utvalgets presentasjon

Utvalget har sett på tre mulige modeller:

1. Fortsette med dagens modell: Full pakke på huset
2. Frikirkens misjonsarbeid settes bort til andre organisasjoner
3. HUB-modellen

1. Fortsette med dagens modell: Full pakke på huset

Fordeler:

- Er forutsigbart – vi vet hva vi har!
- Samsvar mellom arbeidet og hva menighetene i dag forventer av Misjonsgaven.
- Synodestyret/synoden har full oversikt over arbeidet og har full strategisk myndighet.
- Alle ansatte har samme arbeidsgiver.
- Kort vei mellom de ulike avdelingslederne på HK.
- Kort vei fra misjonsfeltene til misjonsledelsen sentralt.
- Det er ingen tvil om hvem som «eier» Frikirkens misjonsarbeid.
- Tydelig strategisk kommunikasjonslinje fra misjonsledelsen (event. fra utsendingene) til menigheter og enkeltpersoner.

Ulemper:

- Vi har et lite miljø, og det er ofte sårbart.
- Menighetenes «egne» prosjekter havner på siden av fellesarbeidet (dette er uansett vanskelig å gjøre noe med, med mindre man endrer på finansieringsmodellen).
- Vi drar i mindre grad nytte av den kompetansen et større miljø kunne gitt oss.

2. Frikirkens misjonsarbeid settes bort til andre

Fordeler:

- Vi kan sette bort alle organisatoriske og daglige avgjørelser og oppgaver til andre.
- Vi kan støtte opp under etablerte organisasjoner og eventuelt inngå strategiske partnerskap som kan bli viktig i fremtiden.
- Det kan bli enklere for hver menighet å velge mellom prosjekter eller etablere egne.
- Vi kan fokusere på å fostre misjonærer i stedet for prosjekter (men dette er veldig forenklet, for hvordan fosterer man misjonærer uten at de får direkte møter med misjon, og dette blir svakere med et eksternt arbeid).

Ulemper:

- Tap av eierskap
- Det vil være vanskelig å motivere menigheter og enkeltpersoner til å gi.
- Synoden/synodestyret vil miste all strategisk innflytelse.
- Strategisk kommunikasjonslinje blir mindre tydelig.
- Større spesialisering innenfor ulike misjonsområder
- Modellen utfordrer den grunnleggende missiologiske tenkningen om at hver kirke skal være en misjonerende kirke, som tar ansvar for å dele evangeliet.

3. HUB-modellen

Beskrivelse: En HUB er i IT-språket en enhet som kobler sammen ulike andre enheter (datamaskiner) og får de til å kommunisere med hverandre. I luftfarten er det sentrale lufthavner som brukes til å konsentrere og fordele rutetrafikken. I misjonssammenheng kan vi se for oss en fleksibel enhet som fungerer som et nav for ulike initiativer, prosjekter, innsamlingsformer og personer/miljøer. Dette kan hente inn ekstern kompetanse, men er også i seg selv et kompetansemiljø.

Fordeler:

- Likner på dagens modell: Det er evolusjon og ikke revolusjon (for å bruke kjente bilder innen merkevarebygging).
- Det vil fortsatt kunne baseres på Misjonsgaven, men åpner for mer bruk av andre finansieringsformer (direkte givertjeneste, bedriftssponsing)
- Synodestyret/synoden har full oversikt over arbeidet og har full strategisk myndighet.
- Vi har fremdeles et miljø sentralt på HK.
- Kan i større grad serve menighetenes egne prosjekter og kanskje presentere de på like fot med fellesprosjektene.
- Gir flere samarbeidsmuligheter med andre organisasjoner.
- Strategisk kommunikasjonslinje er tydelig (men kan bli mindre oversiktlig på grunn av flere og mindre strømlinjeformede prosjekter).

Ulemper:

- Prosjekter kan komme i konkurranse med hverandre (hva er mest synlig?).
- Kan miste oversikten over hvilke penger som går til hva (motivasjon for menighetsgaven)
- Ikke samme arbeidsgiver for alle utsendinger?
- Vi kobler oss i større grad til kompetanse i andre miljøer.
- Økt behov for administrative ressurser.

INNSPILL FRA STRATEGISAMLING - ORGANISERING

Gruppen har ingen klar definisjon på hvordan en såkalt HUB-modell kan se ut, MEN:

Vi ønsker en mer **dynamisk** modell for misjonsarbeidet som:

- Aerkjenner, heier fram **lokale initiativ**, der HK er støtte for disse gjennom samordning og kvalitetssikring
- Gir større lokalt **engasjement for de unådde** gjennom Frikirkens misjon
- Legger til rette for **bredt samarbeid** med andre aktører med ressurser innen misjon.

Vår oppfatning er at dette vil:

- Stimulere til kreativitet og nye måter å nå ut på
- Gi synergieffekt på økonomi, engasjement og effekt av misjonsarbeid.
- Gi handlingsrom og støtte for arbeid blant innvandrere
- Holde behovet for administrative ressurser lavt

Det videre arbeidet må avklare hvordan vi skal forholde oss til og organisere misjonsgaven.

STRUKTUR – utvalgets presentasjon

Utvalget har drøftet følgende strukturer:

1. Fortsette som i dag – synodestyret har ansvaret, misjonsleder knytter til seg ressurspersoner etter behov.
2. Gjenopprettelse av misjonsstyret som velges av og rapporterer direkte til synodemøtet.
3. Synoden oppnevner et misjonsstyre som rapporterer direkte til synodestyret og ikke synoden.
4. Synoden/synodestyret oppnevner et rådgivende misjonsorgan som er rådgivende for misjonsleder og synodestyret.

Vurderinger:

1. Fortsette som i dag med Synodestyret som øverste myndighet mellom synodemøtene

- Forutsetter en misjonsleder med god misjonsfaglig innsikt, og aller helst en daglig leder som kan nok om misjonsarbeidet til å være med å vurdere avgjørelser som må tas fortløpende.
- Misjonsleder knytter til seg ressurspersoner i aktuelle saker der han/hun opplever behov for mer fagkunnskap innenfor et område. Dette kan være enkeltpersoner eller grupper av personer som forespørres for alt fra ett møte til å sitte i et utvalg over tid. Disse er støttespillere for misjonsleder, og rapporterer ikke til synodestyret eller synode.
- Synodestyret har det overordnede ansvaret for vårt misjonsarbeid mellom synodemøtene, og kan samtidig lede kirken som en helhet.
- Effektiv og fleksibel organisering som muliggjør raske endringer.

2. Gjenopprettelse av misjonsstyret som velges av og rapporterer direkte til synodemøtet

- Man kan velge et styre som har et smalere fokus på misjonsarbeidet, og som rapporterer til synodemøtet.
- Vanskeliggjør misjonsleders, daglig leders og synodestyrets mulighet til å lede og styre arbeidet i synodeperiodene. Misjonsstyret vil ikke kunne se Frikirkens arbeid som en helhet.
- Frikirkens misjonsarbeid kan bli «frakoblet» Frikirkens ledelse. Dette kan både være en fare og en mulighet.
- Misjonsleder rapporterer direkte til eget styre, ikke til daglig leder på HK.

3. Synoden oppnevner et misjonsstyre som rapporterer direkte til synodestyret og ikke synoden.

- Det vil være merkelig om synoden skal opprette et styre som ikke rapporterer til synoden. Dersom synoden oppnevner det, så bør det sannsynligvis også rapportere til synoden.
- Synodestyret vil være de som bestemmer, så vedtak misjonsstyret gjør, vil ikke være gjeldende før de blir godkjent av synodestyret. Dette er å legge til rette for konflikter i utgangspunktet, og vil fortsatt kreve at synodestyret har nødvendig misjonskunnskap for å kunne vurdere sakene forsvarlig.
- Hva blir misjonsleders rolle i et slikt system? Forbereder saker til misjonsstyret og er med der, men må også sannsynligvis møte synodestyret i saker som kan være vanskelige. Her kan det også ligge til rette for konflikt mellom misjonsleder og misjonsstyret – dersom misjonsleder ikke får medhold i misjonsstyret for sine forslag, vil han/hun kunne ta en omkamp i forberedelser til daglig leder og synodestyret. Vi ser ikke dette som en god løsning.

4. Synodestyret oppnevner et rådgivende misjonsorgan som er rådgivende for misjonsleder og synodestyret.

- At synodestyret oppnevner et rådgivende organ kan gjøres innenfor dagens ordning.
- Synoden kan pålegge synodestyret å oppnevne et rådgivende organ, og gi føringer for hvilken kompetanse organet skal ha.
- Synodestyret kan oppnevne utvalg som kan være med å vurdere konkrete saker for en begrenset periode, for å få belyst ulike spørsmålsstillinger på mer grundig måte. (Dette ble f.eks. gjort i Japan-saken i 2014-2017, innenfor dagens ordning.)

Utvalgets anbefaling

Utvalget mener at omorganiseringen har styrket kirkens misjonsengasjement og at vi er tjent med å fortsette dagens ordning. Utvalget ser likevel fordelene av en struktur der misjonsleder og/eller synodestyret knytter til seg rådgivere på ulike måter. Utvalget vil derfor anbefale struktur 1 eller 4.

INNSPILL FRA STRATEGISAMLING - STRUKTUR

Oppsummering etter samtale mellom begge gruppene

Ansvar er lagt hos synodestyret.

Det oppnevnes ikke misjonsstyre/ressursgruppe fra Synoden.

Det er enighet om at misjonsleder bør ha en ressursgruppe, men noe uenighet om hvorvidt denne skal oppnevnes av synodestyret eller misjonsleder. Men det må ikke være en beslutning som resultat av et pålegg fra Synoden.

Det er enighet om at dersom dette skal gjøres av synodestyret må det være tydelig at denne kun er en ressursgruppe, ikke et styre eller har noen form for beslutningsmyndighet.

STRATEGI – utvalgets presentasjon

1. Geografiske fokusområder for Frikirkens misjonsarbeid

Med våre begrensede ressurser, ser vi behov for å spisse kompetansen og det geografiske nedslagsfeltet for vårt misjonsarbeid. Vårt hovedfokus vil derfor være de muslimske og jødiske befolkningene i Midtøsten.

Videre ønsker vi å fortsette arbeidet i Mali for å nå fulanibefolkningen med evangeliet. Det samme tenker vi om arbeidet i Japan. I tillegg ønsker vi at innvandringsprosjektet skal være et varig fokusområde for hele Frikirken.

2. Målsettinger

- Vi ønsker å se nye mennesker vunnet for Kristus i de folkeslagene vi arbeider.
- Vi vil forkynne evangeliet og disippel-gjøre de nye kristne.
- Vi vil bidra til at det dannes selvstendige fellesskap/husmenigheter som bygger kirken lokalt.
- Vi ønsker å se innvandrere bli vunnet for Jesus i våre menigheter i Norge.
- Vi ønsker å se et flertall av Frikirkens menigheter med aktiviteter tilrettelagt for innvandrere.
- Vi ønsker å bidra til at innvandrere blir godt integrert i våre lokalsamfunn, gjerne som aktive medlemmer i Frikirkens menigheter.

3. Diakoni og bistand

I misjonen møter vi fattigdom, undertrykkelse og annen sosial og menneskelig nød. Å vise omsorg for hele mennesket – ånd, sjel og kropp – er klart uttrykt i Bibelen. Jesu fortelling om den barmhjertige samaritan er et tydelig eksempel: "Gå du og gjør liksom", sa Jesus.

Ut fra den bibelske vektlegging av rettferdighet, nestekjærlighet, sunn forvaltning og omsorg for hele mennesket har Frikirkens misjon hatt en helhetlig tilnærming til de menneskelige behov. Bistand er en konkret diakonal tjeneste overfor mennesker i nød, og har som mål å forbedre folks alminnelige levekår, samt å fremme minoritetsgruppers identitet, likeverd og menneskerettigheter.

Gjennom medlemskap i Digni får Frikirken økonomisk støtte fra Norad til godkjente bistandsprosjekter. De siste årene har Frikirken vært involvert i to prosjekter i Palestina i samarbeid med Det Palestinske Bibelselskapet. Digni-midlene finansierer 90 % av prosjektkostnadene. I tillegg mottar Frikirken ca 7 % administrasjonsstøtte som dekker utgiftene med søknader og rapportering.

I land hvor Norad ikke gir støtte til bistandsprosjekt vil vi likevel ha en holistisk tilnærming til menneskers behov. Eksempler på dette er hjelp til flyktninger og til kristne som diskrimineres av samfunnet der de bor.

4. Økonomi

Menighetenes misjonsgave har lagt et godt grunnlag for misjonens økonomi. I dag gir menighetene ca 90 % av synodestyrets anbefaling og bidrar med det til ca 3/4 av det totale budsjettet for Frikirkens misjonsarbeid. Resten dekkes inn av faste givere, minnegaver, enkelt-gaver, aksjoner og støtte-avtaler.

Ordningen med misjonsgaven gir oss et stort fortrinn sammenlignet med andre misjonsorganisasjoner ved at den sparer oss for store kostnader til et innsamlingsapparat. Det gjør at av misjonens totale budsjett kan mer enn 85% brukes til arbeid ute på feltene.

Vi ønsker å styrke misjonens økonomi, bl.a ved en økt oppslutning om menighetsgaven. I den forbindelse bør det vurderes å gjøre menighetsgaven til misjon obligatorisk for menighetene. Det vil gi oss anledning til å øke aktivitetene ute i misjonslandene. Antall utsendinger knyttet til Frikirkens sentrale misjonsarbeid bør være 20 innen 2023.

INNSPILL FRA STRATEGISAMLING - STRATEGI

Her har gruppene gjort en del tydelige endringer fra utvalgets forslag. Nytt forslag følger:

Geografiske fokusområder for Frikirkens misjonsarbeid

Vi vil som kirke delta i Guds rikes arbeid for å nå de unådde folkeslag. Vi vil gjøre dette gjennom utsendinger, innvandrere i Norge og samarbeidstiltak overfor unådde folkeslag. Dette krever «gi det videre»-fokus.

Fokusområdene våre de neste to synodeperiodene for langtidsengasjementet bør være hovedsakelig Midtøsten og Japan.

I tillegg legges det til rette for kortidssteam med samarbeidspartnere i Europa, som mål i seg selv, og også som treningsarenaer for personer.

Prinsipper (Målsettinger)

Vår identitet (DNA) er å være misjonerende sendemenigheter lokalt, nasjonalt og globalt. Vi vil forkynne evangeliet og disippelgjøre, og skape en disippelgjørende bevegelse av nye etterfølgere som selv disippelgjør.

Vi vil bidra til at det dannes selvstendige fellesskap/husmenigheter som bygger kirken lokalt og som multipliseres gjennom menighetsplanting.

Vi vil arbeide i nettverk og søke samarbeid med andre kirker og misjonsorganisasjoner

Vi vil se Guds rike synliggjort i kraft og handling ved å arbeide holistisk, og la diakoni/barmhjertighetsarbeid være en integrert del av vår misjon. Bistandsarbeid der det legges til rette for det.

Vi vil nå og disippelgjøre innvandrere og se et etnisk mangfold i menigheter og kirkesamfunn, samt arbeide for å integrere innvandrere i lokalsamfunn.

(Diakoni og bistand – uendret)

I misjonen møter vi fattigdom, undertrykkelse og annen sosial og menneskelig nød. Å vise omsorg for hele mennesket – ånd, sjel og kropp – er klart uttrykt i Bibelen. Jesu fortelling om den barmhjertige samaritan er et tydelig eksempel: "Gå du og gjør likså", sa Jesus.

Ut fra den bibelske vektlegging av rettferdighet, nestekjærlighet, sunn forvaltning og omsorg for hele mennesket har Frikirkens misjon hatt en helhetlig tilnærming til de menneskelige behov. Bistand er en konkret diakonal tjeneste overfor mennesker i nød, og har som mål å forbedre folks alminnelige levekår, samt å fremme minoritetsgruppers identitet, likeverd og menneskerettigheter.

Gjennom medlemskap i Digni får Frikirken økonomisk støtte fra Norad til godkjente bistandsprosjekter. De siste årene har Frikirken vært involvert i to prosjekter i Palestina i samarbeid med Det Palestinske Bibelselskapet. Digni-midlene finansierer 90 % av prosjektkostnadene. I tillegg mottar Frikirken ca 7 % administrasjonsstøtte som dekker utgiftene med søknader og rapportering.

I land hvor Norad ikke gir støtte til bistandsprosjekt vil vi likevel ha en holistisk tilnærming til menneskers behov. Eksempler på dette er hjelp til flyktninger og til kristne som diskrimineres av samfunnet der de bor.

Økonomi

Fra gave til forpliktelse.

Forankre prosjekter i lokalmenigheter/områder for å styrke eierskapet til vår kirkes misjon og kontakten.

Antall utsendinger knyttet til Frikirkens sentrale misjonsarbeid bør være 20 innen 2023.

MISSIOLOGI OG DNA – utvalgets presentasjon

Frikirken fikk misjon i vuggegave ved at Paul Wettergren hadde bakgrunn som misjonsprest i Sør-Afrika. To år etter frikirkefødselen i Arendal vedtok menigheten fire misjionsgudstjenester i året og litt senere ble en egen misjonskomite etablert. I 1886 gikk Sofie Reuter og Anna Jakobsen i land i Shanghai som frikirkens første utsendinger (for China Inland Mission). I 1892 ble misjon i Nordland og Finnmark dratt i gang og Israelsvirket i 1910. Men først i 1916 ble Frikirkens Ytremisjon etablert og den første egne utsending reiste til Kina. Frikirkens misjonshistorie har vært preget av samarbeidet med andre, enten ved økonomisk støtte, gjennom kontaktmisjonærordningen eller strategisk samarbeid ute på feltene.

I 2016 markerte Frikirken 100 år med eget misjonsarbeid. I tre av landene hvor vi i den perioden var engasjert - med evangelisering og menighetsbygging - ble målet om å etablere en levende og aktiv kirke nådd. Derfor har vårt misjonsengasjement i disse landene (Kina, Taiwan og Etiopia) nå blitt faset ut, og nytt misjonsarbeid er startet opp i andre land.

Jesus ga misjonsoppdraget til flokken av apostler og disipler (Matt 28,18-20; Luk 24,47-49; Joh 20,21-23). Det ble gitt til kirken, ikke til disipler eller grupper enkeltvis. Apg 11,19-30, 13,1-3 forteller at Paulus og Barnabus ble utsendt av menigheten i Antiokia. Men i fortsettelsen ser vi en helhetskirkelig linje i Paulus sin relasjon til nettverket av menigheter og til «moder-menigheten» i Jerusalem. Et kirkesamfunn, som Frikirken, har derfor et selvstendig ansvar for å drive misjon.

Misjonsoppdraget, slik vi finner det i Matt 24.14; «...evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme», er ennå ikke fullført. Fortsatt er omlag 29 % (eller 2,1 mrd) av verdens befolkning ikke nådd med evangeliet. Paulus brant for misjon, både blant jøder og hedninger. Han ble åpenbart at folkeslagene skal “komme inn i fullt tall” før den store innhøstning i Israels folk tar til (Rom 11,25-32) og han forpliktet kirken på å forkynde budskapet “for jøde først og så for greker” (Rom 1,16).

Majoriteten av de unådde folkeslagene finner vi innenfor det som kalles “10/40 vinduet” (10-40 grader nord for ekvator i Afrika og Asia). Hele topp-ti-listen med land over størst andel unådde folkeslag befinner seg her. Men, bare to av hundre langtids misjonærer reiser hit. På verdensbasis går mindre enn to prosent av den samlede misjonsinnsatsen til 10/40 vinduet. I dag er Frikirken engasjert i arbeid i Japan, Mali og fire av landene i Midtøsten, alle klart innenfor 10/40-vinduet.

Utfordringer knyttet til satsingen på 10/40:

1. Langsiktig og vanskelig å bryte gjennom
2. Behov for utsendinger med lang commitment
3. Katastrofer og kriser
 - a. Natur
 - b. Politisk
 - c. Forfølgelse
4. Kommunikasjon og informasjon begrenses (sikkerhet)
5. Skolegang for barn
6. Helsetjenster for utsendingene
7. Lang forberedelsestid og trening før utsendingen blir «effektiv»

INNSPILL FRA STRATEGISAMLING - MISSIOLOGI OG DNA

Dette har blitt sånn vi er.

Legg gjerne til:

- Å nå folk fra 10/40 vinduet som kommer til Norge. Fokus på folkegruppene uavhengig av geografi.
- Søsterkirkene (bra at vi har beholdt dem)

3 – Vanskelig å rekruttere. Man må ha langtidsperspektiv. Utfordrende å 'selge inn'. Trenger en kommunikasjonsstrategi.

4 – Oppfølging av de som er ute. Dette fokuset krevet masse ressurser, kriseplaner, risikoanalyse osv... vanskeligere å dra som enslig eller med barn. Menighetene kan med fordel informeres om ekstrakostnadene ved vår prioritering... det vil trigge noen å tenke på at vår misjon tar risiko.

Vi brukte mest tid på å drøfte hvorvidt begrepet «unådde folkeslag» kommuniserer godt. Konklusjonen vår ble nei.

Avsnittet som starter med «Jesus ga misjonsoppdraget til ...»: Oppdraget ble gitt til kirken, men Gud kaller jo enkeltmennesker. Vi diskuterte litt frem og tilbake om det som er skrevet er feil, eller om det bare er litt klønete uttrykt.

Utfordringer: Utfordringen i Japan er vel kulturell/sosial? Bør med i lista.

Til spørsmål 1: Relasjonsbygging heller en kirkestruktur er også en del av vårt (nåværende/ønskede) DNA.

*Stolthet over å våge å satse på dem de færrest går til; de unådde.

Legge til:

+ som premiss å jobbe i nettverk med andre kirker og organisasjoner, og å gi videre/trene
+ målplan inn i DNA dokumentet. «Jesus til nye mennesker» er sentralt i DNA-dokumentet, men det er også i Frikirkens DNA at vi har fokus på Jesus i hverdagen (huskirker i Midtøsten og Japan), Jesus til nye generasjoner

*Stolthet over å våge å satse på dem de færrest går til; de unådde.

Utfordring:

- Satsningsområdene speiler det nasjonale/synodale engasjementet. Utfordringen å få eierskap og engasjement lokalt. kommer gjennom relasjon/kortere reisevei for å besøke, oppleve
- Satsningsområdene krever langtidsengasjement. Broen til langtidsengasjement er muligens kortidsteam;
 - Hva med korttids Europateam gjennom andre aktører?
- Satsningsområdene er alle krevende felt med psykisk og fysisk press/fare

- FriBU må integreres bedre – og vi må jobbe bedre sammen på Misjon og på å involvere barn, ungdom og familier i Misjon
- Gi det videre-fokus – investere i lokale ledere der det allerede finnes en kirke, trene og utruste og støtte for å la den lokale kirke lykkes. Kan særlig være aktuelt om vi nå satser mot Europa
- Vi må jobbe videre med vår kirkeforståelse som en sendende misjonskirke, særlig på lokalmenighetsplan. Arbeid misjonsavdeling og menighetsteamet må henge sammen og jobbe godt integrert. Dra bedre veksler på arbeid ute og hjemme.
- Hva lærer vi av UiO – kort vei fra visjon til handling. Vi må hjelpe mennesker som vil ut i misjon – ut i misjon. Om vi ikke kan ansette dem selv pga tidshorisont/og behov for kompetanse (språk), spørre - Hvordan kan vi støtte deg? Vil du reise ut med UiO – her er noen menigheter som kan være kontaktmenigheter/sendemenigheter
- Gå sammen med-prinsippet, der det er mulig.

Beskrivelsen er ikke dekkende i forhold til hva vi har vært ifht misjon. Hvis man ser Frikirken med utgangspunkt i lokalmenigheten har det alltid vært mer enn arbeidet mot unådde folkeslag.

Burde det vært gjort en jobb med å samle hva som er det totale misjonsengasjement i Frikirken, med utgangspunkt i menighetens egenvurdering. I denne sammenheng se på hvilken profil Frikirkens misjonsarbeid har samlet sett, og hvor mye penger som totalt sett som gis til misjon.

Kan det er vanskelig å skape et engasjement i menighetene ifht arbeidet i 10/40-vinduet, fordi en del av dette må være «hemmelig».

Det som er beskrevet er Frikirkens målsetting ifht vårt felles misjonsarbeid, men ikke DNA for menighetenes totale misjonsengasjement.

Utfordring er å gjøre det nært i menighetene for å skape engasjement.

Lage korte info-filmer for å skape DNA, til bruk i gudstjenester.